Linna välisilme ja tervishoiu korraldamise seisukohalt on märkimisväärne turgude puhastamine putkadest ja kergeist ehitistest ning vanade ujulate lammutamine.

Linna hoogsam kasvamine lõuna suunas, selle survel ärila edasinihkumine Uueturu ja Riia uulide sihis, on linnavalitsust viimasel ajal sundinud otsima võimalusi kolmanda ühenduse loomiseks üle Emajõe, et võimaldada kitsast Kivisilda üle koormamata otseühendust Pärmivabriku ümbruse ja Karlova linnaosa vahel. Nüüd on läinud korda ka selle vajaduse rahuldav lahendamine. Senine pontoonsild paigutatakse juba lähemal kevadel allapoole, Fortuna ja Lodja uulide kohale, asendades praegused pontoonid, mis oma kandejõult nõrgad, suutes rahuldada ainult jalaliiklemist, Kaitseministeeriumilt soodsail tingimusil saadud suurema-kandepinnaliste ujukatega — ning uus sild avatakse ka sõidu- ja veovahendite liiklemiseks.

Linna seisukohalt märkimisväärne on ka riikliku sadamaraudtee ehitamine ja sellega otseühenduse loomine sadama ja raudteejaama vahel.

Maa-alaliste küsimustega tihedas ühenduses on terve rida sotsiaaltervishoiu küsimusi. Nimetamisväärne oleks esmajoones vanade ujulate lammutamine ja uue ajakohase ujula asutamine Emajõe ülajooksul, puhtama vee piirkonnas. Hoopis kulukamaks sotsiaaltervishoiuliseks asutiseks on linna ettevõtte — veevärgi — ehitamine, mis avati 1929. a. Veevärgi, mis on üks linna saneerimise kolmiknõudeid, avamisega on taudidega tagajärjekaks võitlemiseks astutud edasi olulisim samm. Teised tähendatud kolmiknõude küsimused — uulide sillutamine ja kanalisatsioon — on nõudnud korraliselt eelarvelt samuti järjekindlat pingutust, kuna linna piiride avardamine on küsimuse ulatust palju laiendanud. Uute, Tamme- ja Ropka-Piiskopi linnaosade uulide korraspidamine ja ehitamine peab teostuma uute linnaosade korraspidamise fondist ja teostatakse fondi võimaluste piires. Hoopis suuremat tähelepanu nõuavad aga Maailmasõja päevil ja iseseisvuse esimesil aastail linna piiresse ülevõetud juba valmisehistatud linnaosad: Karlova ja Veeriku ning jõemadalikul asetsevad vanalinna ääreosad, kus on uulid enamikus sillutamata ja kanaliseerimata.

Sanitaaroludelt tähtsaks tuleb pidada ka jõekallaste kindlustamist ja täitmist ning madalate uulide tõstmist. Suurenenud autoliiklemise tõttu on kerkinud esiplaanile tolmu ja pori vastu võitlemine. Seepärast — osalt ka, et vähendada liiklemismüra ja kaitsta sõidukeid — on kõige elavamaid liiklemisteid kaetud asfaldiga või tahutud raud-